

Article 7. Règim sancionador.

En cas d'incompliment del que disposa la present Ordre és aplicable el règim d'infraccions i sancions que preveu la Llei 8/2003, de 24 d'abril, de sanitat animal, sense perjudici de les possibles responsabilitats civils, penals o d'un altre ordre que es puguin donar.

Disposició derogatòria. Derogació normativa.

Queden derogades totes les normes del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Ordre, i, especialment, l'Ordre APA/3411/2004, de 22 d'octubre, per la qual s'estableixen mesures específiques de protecció en relació amb la llengua blava.

Disposició final primera. Habilitació normativa i títol competencial.

La present Ordre es dicta d'acord amb el que preveu l'article 149.1.16a de la Constitució, pel qual s'atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de bases i coordinació general de la sanitat, excepte la regulació relativa als moviments amb països tercers, que es dicta d'acord amb el que preveu l'article 149.1.16a, primer incís, de la Constitució, pel qual s'atribueix a l'Estat la competència exclusiva en matèria de sanitat exterior.

Disposició final segona. Vigència de les mesures.

Les mesures disposades en la present Ordre queden sense efecte a partir del 25 de novembre de 2004.

Disposició final tercera. Entrada en vigor.

La present Ordre entra en vigor el mateix dia de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 4 de novembre de 2004.

ESPINOSA MANGANA

MINISTERI D'INDÚSTRIA, TURISME I COMERÇ

19070 REIAL DECRET 2097/2004, de 22 d'octubre, pel qual s'ajorna, per a determinats equips, la data d'aplicació del Reial decret 222/2001, de 2 de març, pel qual es dicten les disposicions d'aplicació de la Directiva 1999/36/CE del Consell, de 29 d'abril de 1999, relativa a equips de pressió transportables. («BOE» 270, de 9-11-2004.)

L'article 17.2 de la Directiva 1999/36/CE del Consell, de 29 d'abril de 1999, sobre equips de pressió transportables, preveu que la data d'aplicació de la Directiva s'ha d'ajornar pel que fa a determinats equips de pressió transportables respecte dels quals no hi hagi prescripcions tècniques detallades o no s'hagin incorporat prou referències a les normes europees pertinents, en els annexos de les directives 94/55/CE del Consell, de 21 de novembre de 1994, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres quant al transport de mercaderies perilloses per carretera, incorporada al dret espanyol mitjançant el Reial decret 2115/1998, de 2 d'octubre,

i 96/49/CE del Consell, de 23 de juliol de 1996, sobre l'aproximació de les legislacions dels estats membres amb les relatives al transport de mercaderies perilloses per ferrocarril, incorporada al dret espanyol mitjançant el Reial decret 2225/1998, de 19 d'octubre.

Amb data de 18 de juliol de 2003, la Comissió Europea ha adoptat una decisió per la qual, en aplicació de l'article 17.2 esmentat, s'ajorna la data d'aplicació de la Directiva 1999/36/CE per a determinats equips de pressió transportables.

Aquesta Directiva, incorporada al dret espanyol mitjançant el Reial decret 222/2001, de 2 de març, en la disposició transitòria segona preveu la no-aplicació als equips de pressió transportables per als quals no hi hagi prescripcions tècniques detallades o no s'hagin incorporat a l'Acord europeu sobre transport internacional de mercaderies per carretera i els seus annexos (ADR) i al Reglament relatiu al transport internacional per ferrocarril de mercaderies perilloses (RID) les referències suficients a les normes europees pertinents quan així ho determini el Comitè que ha d'assistir la Comissió Europea.

Per tot això és necessari dictar la disposició corresponent que modifiqui el Reial decret esmentat per preveure l'ajornament indicat en la decisió de la Comissió Europea.

D'acord amb el que disposa l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern, aquest Reial decret ha estat sotmès al tràmit d'audiència que s'hi s'estableix, i es remet als sectors industrials implicats. També han estat consultats els òrgans competents de les comunitats autònomes i els sectors de l'activitat industrial afectats, i n'han emès informe favorable la Comissió de Coordinació de Transport de Mercaderies Perilloses i el Ministeri de Foment.

Aquest Reial decret s'aprova en exercici de les competències que, en relació amb la matèria de seguretat industrial, han atribuït expressament a l'Administració General de l'Estat tots els estatuts d'autonomia, conforme ha declarat reiteradament la jurisprudència constitucional dictada sobre això (per totes aquestes, les sentències del Tribunal Constitucional 203/1992, de 26 de novembre, 243/1994, de 21 de juliol, i 175/2003, de 30 de setembre).

En virtut d'això, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el Consell d'Estat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 22 d'octubre de 2004,

DISPOSO:

Article únic. Ajornament.

La data d'aplicació del Reial decret 222/2001, de 2 de març, pel qual es dicten les disposicions d'aplicació de la Directiva 1999/36/CE del Consell, de 29 d'abril de 1999, relativa a equips de pressió transportables, s'ajorna fins a l'1 de juliol de 2005 per als bidons de pressió, els blocs d'ampolles i les cisternes.

Disposició transitòria primera. Autoritzacions.

1. S'autoritza la comercialització i posada en servei fins a l'1 de juliol de 2007 dels equips de pressió transportables que esmenta l'article únic que compleixin la reglamentació nacional vigent abans de l'1 de juliol de 2005.

2. Els equips de pressió transportables que esmenta l'apartat 1 i comercialitzats abans de l'1 de juliol de 2007 es poden posar en servei després d'aquesta última data.

Disposició transitòria segona. Aplicació retroactiva d'aquest Reial decret.

El que disposa aquest Reial decret és aplicable des de l'1 de juliol de 2003.

Disposició final primera. Títol competencial.

Aquest Reial decret constitueix una norma reglamentària de seguretat industrial, que es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.13a de la Constitució.

Disposició final segona. Entrada en vigor.

El present Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 22 d'octubre de 2004.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Indústria, Turisme i Comerç,
JOSÉ MONTILLA AGUILERA

CAP DE L'ESTAT

19120 REIAL DECRET LLEI 8/2004, de 5 de novembre, sobre indemnitzacions als participants en operacions internacionals de pau i seguretat. («BOE» 271, de 10-11-2004; «BOE» 280, de 20-11-2004, i «BOE» 282, de 23-11-2004.)

La presència internacional d'Espanya ha crescut sensiblement en les últimes dècades. Això s'ha traduït en un notable increment de la presència d'espanyols que presten els seus serveis fora del territori nacional, especialment en operacions de pau i seguretat internacionals, assistència humanitària o en altres missions oficials de representació o de servei exterior de l'Estat, que estan exposats a situacions de perill.

Especialment, es fa palesa la presència espanyola a l'exterior amb les diverses missions de les nostres Forces Armades, que han assumit comeses molt diverses, no exemptes de sacrificis i de riscos. Els membres de les Forces Armades, que formen part dels quaters generals i dels contingents militars desplaçats fora del territori nacional, com a part integrant de la força multinacional, acudeixen en compliment d'un deure al servei de la pau i de la seguretat, i contribueixen amb el seu esforç a la llibertat, la justícia i el progrés dels pobles.

Igual de rellevant és la contribució a la pau i al respecte dels drets humans dels membres de les forces i els cossos de seguretat de l'Estat integrats en els contingents militars o en forces de policia internacional creades per mandat d'organitzacions internacionals.

Tampoc no es pot oblidar el personal destacat en missions diplomàtiques i representacions permanents a l'exterior; així com els integrants d'organitzacions no governamentals, periodistes o la resta de les persones enviades per Espanya en missió oficial per representar l'Estat o per contribuir a posar en marxa la política exterior espanyola, que també assumeixen un risc que, a vegades, pot afectar la seva vida o integritat, quan han d'exercir les seves funcions en situacions de conflicte o de violència.

La generosa aportació a la pau de tots els participants en aquest tipus de missions ha tingut un resultat luctuós en pèrdua de vides humanes, que es tradueix, actualment, en més d'un centenar de morts. Especialment dolorós ha estat l'accident del Yakolev-42, en el qual van morir 62 militars espanyols, sense que aquest sinistre estigués cobert per una assegurança que, lamentablement, es va contractar però que no era efectiva.

A fi que aquesta situació no es torni a repetir mai més, és considera necessari regular amb urgència les indemnitzacions que han de correspondre en aquests casos.

En l'actualitat hi ha diversos contingents militars desplaçats que compleixen missions a l'exterior, exposats a situacions per a les quals no disposen d'una cobertura que garanteixi una compensació adequada a l'augment de risc que comporten. Per això, també resulta necessari i urgent que la societat espanyola no només reconegui l'esforç dels qui, allunyats d'Espanya, la serveixen amb entusiasme, professionalitat i esperit d'entrega i sacrifici, fins i tot de la pròpia vida o integritat corporal, sinó que, també, estableixi un sistema d'indemnitzacions que intenti pal·liar, en la mesura que sigui possible, les conseqüències derivades de riscos tan importants.

Es reconeixen amb caràcter retroactiu indemnitzacions com a conseqüència de la mort i gran invalidesa de les persones que s'hi esmenten. La llista que inclou la disposició addicional tercera d'aquest Reial decret llei es pot ampliar, si s'escau, mitjançant la corresponent norma jurídica, per tal de no produir injustícia o greuge, a favor de les persones que per qualsevol causa no s'hi hagin inclòs i en les quals es donin les mateixes circumstàncies.

La situació extraordinària d'atendre les víctimes de manera urgent i la necessitat urgent de suplir l'avantditada falta de cobertura són els supòsits principals i determinants que habiliten el Govern per acudir al procediment legislatiu extraordinari del Reial decret llei.

En virtut d'això, en ús de l'autorització conferida a l'article 86 de la Constitució, a proposta de la vicepresidenta primera del Govern i ministra de la Presidència, del vicepresident segon del Govern i ministre d'Economia i Hisenda i dels ministres d'Afers Exteriors i de Cooperació, Defensa, de l'Interior, de Treball i Afers Socials i d'Administracions Públiques i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia cinc de novembre de dos mil quatre,

DISPOSO:

Article 1. Objecte.

S'estableix un sistema d'indemnitzacions quan es produeixi la mort o danys físics o psíquics als ciutadans espanyols indicats a l'article 2, amb motiu de la seva participació en una operació de manteniment de la pau, d'assistència humanitària o en altres de caràcter internacional que hagin estat aprovades específicament pel Govern a aquests efectes.

Les indemnitzacions tenen caràcter extraordinari i es concedeixen en una sola vegada. En cap cas impliquen cap assumptió de responsabilitat per part de l'Estat. Les seves quanties són les següents:

Causa de les indemnitzacions	Euros
Mort	140.000
Gran invalidesa	390.000
Incapacitat permanent absoluta	96.000
Incapacitat permanent total	48.000
Incapacitat permanent parcial	36.000

Les indemnitzacions per lesions permanents no invalidants són les que resultin de l'aplicació del corresponent barem que estableix el text refós de la Llei sobre responsabilitat civil i assegurança en la circulació de vehicles de motor, aprovat pel Reial decret legislatiu 8/2004, de 29 d'octubre. La determinació de les contingències de gran invalidesa, incapacitat i lesions s'ha de dur a terme d'acord amb el que regula el text refós de la Llei general